

Publicerad 2006-05-05 21:48 av Myzan

den här texten handlar om en människa som blivit så pass bortglömd att den mer eller mindre försvunnit från livet, varken levande eller död.

är den då ett spöke?

ensam själ, -spöke

det finns ingen som hör eller ser en ensam själ

den bara vandrar sin trista väg långsamt

så långsamt

ingen som vet vart den är på väg

den bara går ändå

och stannar inte opp för att vinka adjö

för det finns ingen som kan se dens vita kalla händer

talförmågan har den tappat för längesedan,

för det finns ingen vars öron vill lyssna

synen den är svag, på gränsen till försvunnen

för skönheten i världen försvann med livet som övergav den

kroppen är nästan som borttynad

men ändå kan den fortarande gå

det enda som inte är försvunnet är pulsen i ådrorna

och slaget i hjärtat

den fortsätter gå med tron på hoppet i sitt sinne

att en dag få återse livet

spöke

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Myzan med Poeter.se id #7480 innehar upphovsrätten